

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 7CoP/11/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116205002  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116205002.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletú S. R. nar. XX.X.XXXX zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X. dieťaťa rodičov: D. H. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v X. na ulici F. č. X a Z. R. nar. XX.X.XXXX bývajúcim v U. č. XX toho času na O. XXXX/X, R. X, Č. N. v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 13.9.2016 č.k. 11P 27/2016-65 takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre maloletú S. zo sumy 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu na sumu 100 € mesačne od 1.3.2016 do budúca, ktoré zaviazal otca platiť matke maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Dlhé výživné 432 € za obdobie od 1.3.2016 do 31.8.2016 povoľuje otcovi zaplatiť v dvoch mesačných splátkach po 216 €, pričom prvú splátku je povinný zaplatiť do 31.10.2016, druhú splátku do 30.11.2016. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Poukázal na to, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že nikdy nepracoval s príjmom 25.000,- až 27.000,- Kč osem rokov, pretože vo firme R. O. Y..N..K.. pracoval len dva roky a tri mesiace. Momentálne je vo vážnej finančnej situácii, má veľké dlhy. Konštatoval, že do návrhu na zvýšenie výživného sa nemohol vyjadriť skôr, pretože matka maloletej s ním zvýšenie výživného nekonzultovala a listinné dôkazy mu neboli doručené. Až v R. 28.6.2016 na súde, kde aj vypovedal a v rámci účastníckej výpovede prezentoval, že nemá finančné prostriedky na úhradu zvýšeného výživného a taktiež nemá finančné prostriedky na úhradu dlžného výživného. Konštatoval, že súd prvej inštancie rozhodol bez jeho prítomnosti, pretože nemal finančné prostriedky na cestu, pretože sú značne vysoké a preto súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Konštatoval, že predchádzajúce dlžné výživné už splatil a preto je v jeho možnostiach uhrádzať dlžné výživné v 50 € mesačných splátkach.

3. Matka vo vyjadrení navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Poukázala na to, že návrh podávala z toho dôvodu, že odôvodnené potreby maloletej sa značne zvýšili, nakoľko je vo veku pätnásť rokov. O podaní návrhu bol otec maloletej informovaný, pretože mu poslala sms správu. Poukázala na to, že otec vo svojej účastníckej výpovedi pred dožiadaným súdom v Č. N. súhlasil so zvýšením výživného. Poukázala na to, že výdavky v súvislosti so štúdiom na strednej škole, cestovanie do školy, strava, oblečenie, hygiena, mobilný telefón a podobne sú v sume približne 60 € mesačne. Domnieva sa preto, že suma zvýšeného výživného 100 € je primeraná, keďže otec o maloletú nejaví žiaden záujem.

Starostlivosť o maloletú zabezpečuje sama za finančnej pomoci svojich rodičov. Podklady a finančné výdavky zdokladovala v priebehu prvostupňového konania.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

5. Zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bol zrušený Občiansky súdny poriadok v znení platnom do 30.6.2016 (§ 473 CSP) a zároveň 1.7.2016 nadobudol účinnosť aj zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 395 ods. 1 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie v súlade s ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine porovnal pomery v čase predchádzajúcej úpravy výživného s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania o návrhu na zvýšenie výživného a dospel k odôvodnenému záveru, že v dôsledku podstatných a trvalých zmien pomerov u maloletej sú dané dôvody na zmenu rozhodnutia o výživnom dôsledne prihliadajúc na pomery rodičov, ako aj na odôvodnené potreby maloletej. Odvolací súd poznamenáva, že konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu v prevažnej miere už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o návrhu na zvýšenie výživného. Zo zásad vyplývajúcich z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že súd musí pri určení výživného prihliadnuť na to, či povinný neopustil pre neho vhodné zamestnanie poskytujúce mu väčší príjem, pretože je povinnosťou súdu zabrániť pokusom uniknúť vyživovacej povinnosti tým, že by si povinný našiel zamestnanie s nízkym platom, resp. takmer so žiadnym v domnienke, že ho následne nemožno postihnúť. Pri určení, resp. zvýšení výživného je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané riziká, ktoré zahŕňajú aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu a tým možnosť poskytovania určeného výživného. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitých schopnostiam. Odvolací súd je toho presvedčený, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného vychádzal z takto zisteného príjmu, ktorý otec mohol reálne dosahovať, ak by sa neunáhľil a neinicioval skončenie pracovného pomeru z dôvodov, ktoré nie je možné vyhodnotiť vo vzťahu k jeho vyživovacej povinnosti ako dôležité. Odvolací súd poukazuje na podstatnú skutočnosť pre hodnotenie možností a schopností otca plniť zvýšenú vyživovaciu povinnosť k maloletej S., aj úhrady splátok dlhu u rôznych subjektov ako aj za zmenku, ktoré považoval za neprimerané majetkové riziko, ktoré otec na seba berie a ktorá skutočnosť nemôže negatívne ovplyvňovať jeho schopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletemu dieťaťu. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol o zvýšení výživného ako aj

spôsobe zaplataenia dlžného výživného, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol, tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (ust. § 396 CSP v spojení s ust. § 52 CMP), keďže v konaniach podľa CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a zároveň nezistil žiadne okolnosti nasvedčujúce tomu, že by to bolo spravodlivé (§ 55 CMP).

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).